

Biológia, ekológia, fytoecológia. Hemikryptofyt. Kvitnutie júl–august(–september). Rastie na prameniskách, na brehoch vodných nádrží, v podmáčaných lesných lemoch, na pasienkoch a ruderalizovaných miestach v blízkosti sídiel či v intravilánoch v najteplejších oblastiach Slovenska. Ťažisko výskytu je v planárnom a kolínnom stupni. Maximum: ca 470 m n. m., okr. 3, Silická Brezová (W e b e r 1936 PR). Vyskytuje sa v rôznych synantropných a synantropne ovplyvnených spoločnostiach tried *Galio-Urticetea* a *Plantaginetea majoris*.

Rozšírenie na Slovensku. Mapa 38. Územím Slovenska prechádza severná hranica areálu poddruhu. Rastie najmä v oblasti panónskej flóry, predovšetkým v Podunajskej nížine, v Ipelško-rimavskej brázde a Slovenskom krase. Aj keď je pravdepodobne občas pestovaná alebo zavliekaná, možno predpokladať, že v týchto okresoch je výskyt pôvodný. V minulosti ju naši botanici neodlišovali od bežnejšie rozšíreného druhu *Mentha longifolia* (L.) L. in N a t h., ďalší výskum nepochybne prispeje k rozšíreniu súpisu známych lokalít.

Pannonicum. 2. Šahy, vrch Drienok (W e b e r 1933 BRNM, 1964 BRA). – Rimavská Sobota (F á b r y 1866 BP, BRA). 3. Silická Brezová (W e b e r 1936 PR). – Domica (W e b e r 1936 PR). 6. Rusovce (V o t a v o v á 1971 SLO). – Gabčíkovo, Gazdovské ostrovy (J. D v o ř á k 1979 BRA). – Gabčíkovo, prístav (J. D v o ř á k 1980 BRA). – Pastuchy (Š t ě p á n e k 1986 PR). – Balvany, osada Piesky (S k ř i v á n e k 1959 BRNM). – Chotín (M á j o v s k ý 1958 SLO). – Virt, Domaňovský majer (C h r t e k et al. 1970 PRC; Š t ě p á n e k 1984 PR).

Carpathicum. 15. Krásna Hôrka (W e b e r 1936 PR).

3. *Mentha aquatica* L.

Mäta vodná

Ic.: Tab. 33, fig. 3, p. 378

Mentha aquatica L. Sp. Pl. ed. 1, p. 576, 1753.

Syn.: *Mentha ortmanniana* O p i z

Trvaca bylina, podzemok s prízemnými plazivými alebo podzemnými, až 45 cm dlhými poplazmi. Byl' vystúpavá až priama, alebo chabá a poliehavá, spravidla bohato rozkonárená, 45–130(–180) cm dlhá, ± riedko chlpatá, s jednoduchými trichómami. Stredné a horné byľové listy stopkaté, stopka 15–25(–35) mm dlhá, čepeľ vajcovitá až široko vajcovitá, na báze tupá až uťatá alebo stiahnutá, na okraji pílkovitá, na vrchole tupo končistá alebo tupá, 40–60(–85)×(20–)25–40(–50) mm veľká, riedko chlpatá, chlpy jednoduché, smerom k vrcholu ohnuté, na líci 0,1–0,3(–0,5) mm dlhé, na rube 0,2–0,8(–1,5) mm dlhé, žilnatina na rube listu slabo výrazná, s 5–7(–8) bočnými žilami. Listene drobné, kopijovité až čiarkovité, nie sú podobné byľovým listom, listene tvaru listov len na báze paklasu. Paklas silne skrútený, guľovitý až vajcovitý, na báze často s dvoma skrútenými konármi. Kalich úzko zvončekovitý až úzko rúrkovitý, do 1/5–1/4 strihaný, (2,5–)3,1–3,9(–4,2) mm dlhý, segmenty úzko trojuholníkovité, ostro a dlho končisté, rúrka kalicha 13-žilová, v ústí s riedkym prstencom až 0,5 mm dlhých chlpor, zvonka (rovnako ako zuby) chlpatá, s (0,1–)0,2–0,4(–0,6) mm dlhými chlpmi. Koruna